

Lovforslag nr. L 226. Fremsat den 14. april 1999 af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen)

Forslag

til

Lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovo-provinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien

(Kosovo-nødloven)

Kapitel 1

Meddelelse og fornyelse af opholdstilladelse

§ 1. En udlænding fra Kosovo-provinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovo), der befinder sig i Kosovo eller i et nærområde hertil, og som efter aftale med De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) eller anden international organisation inviteres her til landet inden for kvoter fastsat af indenrigsministeren, meddeles opholdstilladelse, såfremt vedkommende er nødstedt på grund af voldshandlinger eller lignende uroligheder i Kosovo og må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet.

Stk. 2. Udvælgelsen af de udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter stk. 1, skal ske i samarbejde med UNHCR eller anden international organisation.

§ 2. En udlænding fra Kosovo, der registreres som asylansøger efter reglerne i udlændingelovens § 48 e, stk. 1, meddeles opholdstilladelse, såfremt vedkommende på grund af voldshandlinger eller lignende uroligheder i Kosovo må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet.

§ 3. Efter ansøgning kan der meddeles opholdstilladelse til

1) en udlænding over 18 år, der samlever på fælles bopæl i ægteskab eller fast samlivsforhold af længere varighed med en herbo-

ende udlænding over 18 år med opholdstilladelse efter denne lov,

- 2) et mindreårigt barn af en herboende udlænding med opholdstilladelse efter denne lov eller af dennes ægtefælle eller faste samlever som nævnt i nr. 1, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver, eller
- 3) andre familiemedlemmer med en særlig nær familiemæssig tilknytning til en herboende udlænding med opholdstilladelse efter denne lov.

Stk. 2. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 skal indgives til en dansk repræsentation eller til UNHCR eller anden international organisation, hvormed der er indgået aftale som nævnt i § 1, stk. 1, eller til Udlændingestyrelsen.

§ 4. Opholdstilladelse efter denne lov meddeles midlertidigt for en periode af 6 måneders varighed.

§ 5. Efter ansøgning kan en ny opholdstilladelse efter denne lov meddeles, såfremt udlændingen på grund af voldshandlinger eller lignende uroligheder i Kosovo må antages at have behov for fortsat midlertidig beskyttelse her i landet.

Stk. 2. Ny opholdstilladelse efter denne lov meddeles for 6 måneder ad gangen.

Stk. 3. Er en udlænding registreret som asylansøger her i landet efter reglerne i udlændingelovens § 48 e, stk. 1, fornys vedkommendes opholdstilladelse efter denne lov ikke ud over 2 år fra tidspunktet for den første meddelelse af op-

holdstilladelsen, medmindre vedkommende frafalder sin ansøgning om asyl i henhold til udlændingelovens § 7. Det i 1. pkt. nævnte tidsrum regnes fra udlændingens indrejse her i landet, hvis opholdstilladelsen er meddelt forinden dette tidspunkt.

§ 6. Uanset bestemmelserne i §§ 1-3 kan der kun, når særlige grunde taler derfor, meddeles opholdstilladelse efter denne lov, hvis

- 1) udlændingen har indrejseforbud som følge af udvisning efter § 21 eller efter udlændingeloven eller lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v.,
- 2) udlændingen er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning efter § 21 eller efter udlændingelovens §§ 22-24, såfremt pådommelsen var sket her i landet,
- 3) der i øvrigt foreligger omstændigheder, som kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 25-25 b, eller
- 4) udlændingen på grund af smitsom sygdom eller alvorligere sjælelig forstyrrelse må antages at frembyde fare eller væsentlige ulemper for sine omgivelser.

Kapitel 2

Indkvartering m.v.

§ 7. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov får udgifterne til underhold, herunder transporten her til landet ved meddelelsen af opholdstilladelse efter §§ 1 og 3 samt sundhedsmæssige ydelser, dækket af Udlændingestyrelsen, jf. dog stk. 2. Udlændingestyrelsen kan fastsætte gennemsnitstakster for beregningen af de i 1. pkt. nævnte udgifter.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en udlænding, der har tilstrækkelige midler hertil, ikke skal have dækket sine eller sin husstands udgifter til underhold, herunder at udlændingen skal betale for sin eller sin husstands indkvartering. Udlændingestyrelsens krav på betaling af udgifter for indkvartering efter 1. pkt. tillægges udpantningsret.

§ 8. Udlændingestyrelsen tilvejebringer og driver indkvarteringssteder for udlændinge med opholdstilladelse efter denne lov. Driften af indkvarteringsstederne varetages af Dansk Røde Kors eller Beredskabsstyrelsen efter aftale med Udlændingestyrelsen.

Stk. 2. Bebygget eller ubebygget fast ejendom kan af Udlændingestyrelsen erhverves ved ekspropriation, når ekspropriationen vil være af væsentlig betydning for at sikre tilvejebringelsen af de i stk. 1 nævnte indkvarteringssteder. Ekspropriation kan ske til eje eller brug, herunder således at der kun erhverves en begrænset rettighed over den pågældende ejendom. Ekspropriation finder sted efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 3. Etablering af indkvarteringssteder i medfør af stk. 1 er fritaget for planlovens bestemmelser om tilvejebringelse af region-, kommune- og lokalplaner, bestemmelserne om tilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, samt bestemmelser i lokalplaner og de planer m.v., der er opretholdt efter planlovens § 68, stk. 2.

Stk. 4. Ved etablering af indkvarteringssteder i medfør af stk. 1 er Udlændingestyrelsen fritaget for kravet om at søge boligministerens bistand i § 4, stk. 2, i lov om statens byggevirksomhed.

§ 9. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov anvises ophold på et indkvarteringssted som nævnt i § 8, stk. 1. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at udlændingen skal tage ophold på et andet indkvarteringssted end det indkvarteringssted, hvor udlændingen opholder sig eller ønsker at opholde sig.

Stk. 2. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov må ikke gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, lægge hindringer i vejen for udførelsen af disse personers hverv.

Stk. 3. Ønsker en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov at opholde sig uden for de i § 8, stk. 1, nævnte indkvarteringssteder, kan Udlændingestyrelsen kun, hvis særlige grunde taler derfor, bestemme, at udlændingen skal tage ophold på et indkvarteringssted som nævnt i § 8, stk. 1.

Stk. 4. Udlændingestyrelsen bestemmer, i hvilket omfang en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov, der opholder sig uden for de i § 8, stk. 1, nævnte indkvarteringssteder, skal have dækket sine og sin husstands udgifter til underhold som nævnt i § 7. Udlændingestyrelsen kan give tilskud til udgifter til indkvartering uden for de i § 8, stk. 1, nævnte indkvarteringssteder.

§ 10. Børn i den undervisningspligtige alder med opholdstilladelse efter denne lov skal deltage i særskilt tilrettelagt undervisning eller i en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves efter den særskilt tilrettede undervisning. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilken undervisning der tilbydes, og kan herunder efter forhandling med undervisningsministeren bestemme, i hvilket omfang de nævnte børn kan deltage i folkeskolens undervisning. Indenrigsministeren kan herunder fravige § 27.

Stk. 2. For andre udlændinge med opholdstilladelse efter denne lov tilrettelægges tilbud om undervisning og kurser i fag af betydning for tilbagevendende til Kosovo. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilken undervisning der tilbydes, og kan endvidere bestemme, at undervisningen kan ske i et samarbejde med skoler og uddannelsesinstitutioner under Arbejdsministeriet, Kulturministeriet og Undervisningsministeriet eller kan erstattes af undervisning udbudt af disse. Indenrigsministeren kan desuden bestemme, i hvilket omfang gennemførelsen af undervisningen vil være afhængig af, at de i 1. pkt. nævnte udlændinge medvirker hertil som undervisere eller lignende. Indenrigsministeren kan herunder fravige § 27.

Stk. 3. Udlændingestyrelsen tilrettelægger den undervisning, der tilbydes i medfør af stk. 1 og 2. Udførelse af undervisningen kan overlades til Beredskabsstyrelsen eller private organisationer eller selskaber, som er godkendt hertil af Udlændingestyrelsen.

§ 11. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov har pligt til at medvirke ved udførelsen af nødvendige opgaver i forbindelse med driften af det indkvarteringssted, hvor vedkommende er indkvarteret.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen kan meddele en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov pålæg om at udføre de i stk. 1 nævnte opgaver. Udlændingestyrelsen kan bestemme, i hvilket omfang tilsidesættelse af et pålæg meddelt efter 1. pkt. skal medføre flytning til et andet indkvarteringssted.

Stk. 3. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov må udføre andre end de i stk. 1 nævnte opgaver i forbindelse med driften af det indkvarteringssted, hvor vedkommende er indkvarteret, og medvirke ved gennemførelsen af den undervisning, der tilbydes i henhold til § 10.

Udlændingen må endvidere tage beskæftigelse i forbindelse med et praktikophold, der indgår som led i den undervisning, der tilbydes i medfør af § 10.

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om udførelsen af de i stk. 1 og 3 nævnte opgaver. Indenrigsministeren kan herunder fastsætte regler om nedsættelse af beboervalgte organer på de enkelte indkvarteringssteder samt om disse organers kompetence.

Stk. 5. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov må deltage i ulønnet humanitært arbejde eller andet lignende frivilligt arbejde. Tilbud om det nævnte arbejde kan tilrettelægges efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse.

Stk. 6. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kan meddeles tilladelse til at tage beskæftigelse i forbindelse med et særligt tilrettelagt trænings- og arbejdsprogram.

Stk. 7. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kan kun efter nærmere regler herom, der fastsættes af indenrigsministeren, meddeles tilladelse til at tage lønnet beskæftigelse.

§ 12. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om erstatning for skader, som en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov forvolder på andre eller andres ejendele, og for skader, som påføres en sådan udlænding eller dennes ejendele. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om forsikring mod sådanne skader. De herved forbundne udgifter afholdes af staten.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med socialministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov er omfattet af reglerne i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade. De herved forbundne udgifter afholdes af staten.

§ 13. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov skal ikke folkeregistreres.

§ 14. Til en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kan der udstedes særlig rejselegitimation, såfremt udlændingen ikke kan skaffe sig pas eller af andre grunde har behov for et sådant dokument. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om udstedelse og inddragelse af sådan rejselegitimation.

Stk. 2. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov skal til stadighed medføre sit pas, anden legitimation eller bevis for opholdstilladelsen under ophold her i landet.

Stk. 3. Der kan udstedes tilbagerejsetilladelse til en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov.

Kapitel 3

Hjælp til repatriering m.v.

§ 15. Til en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov, som ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, ydes efter ansøgning hjælp til repatriering, hvis vedkommende ikke har midler hertil. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis udlændingens opholdstilladelse efter denne lov er inddraget eller nægtet fornyet i medfør af § 20, 1. pkt., og hvis udlændingen ikke har opholdstilladelse efter udlændingeloven.

Stk. 2. Hjælpen efter stk. 1 omfatter

- 1) udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
- 2) udgifter til transport (overfladetransport) af personlige ejendele op til 2 m³ pr. person,
- 3) udgifter på højst 10.000 kr. pr. familie til transport af udstyr, der er nødvendigt for udlændingens eller dennes families erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland,
- 4) hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland med indtil 18.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og med indtil 6.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år,
- 5) udgifter på højst 10.000 kr. til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland samt udgifter til transport af sådant udstyr,
- 6) udgifter til sygeforsikring i 1 år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis der ikke på anden måde er etableret en sådan forsikring, og
- 7) udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug.

Stk. 3. En udlænding kan kun modtage hjælp til repatriering én gang.

Stk. 4. Til en udlænding med opholdstilladelse efter § 3, stk. 1, kan hjælp til repatriering kun ydes, når udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, som har dannet grundlag for opholdstilladelsen (referencen).

Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen er blevet skilt fra og ikke længere samlever med referencen, hvis referencen er død, eller hvis udlændingen som barn er blevet familiesammenført med sine forældre og efter sit fyldte 18. år ønsker at repatriere.

Stk. 5. Beløbene i stk. 2, nr. 3-5, er fastsat i 1999-niveau og reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

§ 16. Indenrigsministeriet har ansvaret for den individuelle rådgivning af herboende udlændinge med opholdstilladelse efter denne lov, som udtrykker ønske om at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Indenrigsministeriet kan overlade udførelsen af opgaven efter 1. pkt. til en eller flere myndigheder, organisationer eller foreninger m.v.

§ 17. Til en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov ydes efter ansøgning hjælp til rejse til et andet land end vedkommendes hjemland eller tidligere opholdsland, hvor vedkommende efter indrejsen her i landet har opnået indrejse- og opholdstilladelse, hvis vedkommende ikke har midler hertil og fratrudder en ansøgning om opholdstilladelse her i landet.

Stk. 2. Hjælpen efter stk. 1 omfatter

- 1) udgifter til rejsen fra Danmark til det pågældende land,
- 2) udgifter til transport (overfladetransport) af personlige ejendele op til 2 m³ pr. person,
- 3) udgifter på højst 5.000 kr. pr. familie til transport af udstyr, der er nødvendigt for udlændingens eller dennes families erhverv i det pågældende land, og
- 4) andre udgifter, der er forbundet med rejsen.

Stk. 3. En udlænding kan kun modtage hjælp efter stk. 1 én gang.

Stk. 4. Beløbet i stk. 2, nr. 3, er fastsat i 1999-niveau og reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Kapitel 4

Bortfald og inddragelse af opholdstilladelse samt udvisning og udrejse m.v.

§ 18. En opholdstilladelse efter denne lov bortfalder, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark, jf. dog stk. 2. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden

for Danmark i mere end 3 på hinanden følgende måneder.

Stk. 2. For en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov, som er udrejst af Danmark med henblik på at tage varig bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, bortfalder opholdstilladelsen uanset stk. 1, 1. pkt., først, når vedkommende har opholdt sig uden for Danmark i mere end 3 på hinanden følgende måneder.

Stk. 3. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kan kun udnytte den i stk. 2 nævnte ret én gang.

Stk. 4. Det kan efter ansøgning bestemmes, at opholdstilladelsen ikke skal anses for bortfaldet i de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde.

§ 19. En opholdstilladelse efter denne lov bortfalder, når udlændingen meddeles opholdstilladelse efter udlændingeloven.

§ 20. En opholdstilladelse efter denne lov kan inddrages, såfremt det grundlag, som er angivet i ansøgningen eller tilladelsen, var urigtigt eller ikke længere er til stede. Opholdstilladelsen kan endvidere inddrages, såfremt udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig, eller såfremt der foreligger omstændigheder som nævnt i § 6. Udlændingelovens § 19, stk. 5, og § 26, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse efter denne lov.

§ 21. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kan udvises, hvis den pågældende idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ellers ville have medført en straf af denne karakter. Udlændingen kan endvidere udvises efter udlændingelovens §§ 25 og 51. Udlændingelovens §§ 26, 32, 49, 50 og 50 a finder tilsvarende anvendelse.

§ 22. Afgørelse om at inddrage eller ikke at forny en opholdstilladelse efter denne lov og afgørelse om udvisning skal indeholde en frist for udrejse, der bortset fra påtrængende tilfælde ikke må være kortere end 1 måned, jf. dog stk. 3. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysning om reglen i stk. 2.

Stk. 2. Påklages en afgørelse efter stk. 1 inden 7 dage efter, at den er meddelt udlændingen, har vedkommende ret til at forblive her i landet, ind-

til klagen er afgjort. Opretholdes afgørelsen, fastsættes en ny frist for udrejse efter reglerne i stk. 1.

Stk. 3. Er udvisning sket ved dom, fastsætter politiet udrejsefristen til straks. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring. Er dommen betinget, eller er udvisning sket ved dom til ambulans behandling med mulighed for frihedsberøvelse, regnes fristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis udlændingen ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra tidspunktet for dommens forkyndelse.

Stk. 4. For udlændingens udrejse af landet finder udlændingelovens §§ 30 og 31 tilsvarende anvendelse.

§ 23. Indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov skal udsendes under henvisning til, at vedkommende ikke har ret til at opholde sig her i landet, og indtil afgørelse herom kan iværksættes, kan politiet træffe bestemmelse om foranstaltninger i overensstemmelse med reglerne i udlændingelovens § 34, stk. 1. Såfremt de i udlændingelovens § 34, stk. 1, nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for udsendelse af en sådan udlænding, kan politiet bestemme, at udlændingen skal frihedsberøves.

Stk. 2. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kan frihedsberøves, såfremt vedkommende ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om at tage ophold, jf. § 9, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 3. Det samme gælder en udlænding, der gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, lægger hindringer i vejen for udførelsen af disse personers hverv, jf. § 9, stk. 2.

Stk. 3. Udlændingelovens §§ 37-37 f og § 58 finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med frihedsberøvelse efter stk. 1, 2. pkt., og stk. 2.

Stk. 4. En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kan varetægtsfængsles under de i udlændingelovens § 35 nævnte betingelser.

§ 24. Udlændingelovens § 40, stk. 1-7, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen indhenter oplysninger fra en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov om vedkommendes identitet og andre personlige og familiemæssige forhold.

Stk. 3. Der kan optages fingeraftryk af en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov. Bestemmelserne i udlændingelovens § 40 a, stk. 3-10, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Der kan optages personfotografi af en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov. Bestemmelserne i udlændingelovens § 40 b, stk. 3-8, finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 5

Adgang til behandling af ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingeloven

§ 25. Ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 fra en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kan indgives og behandles, mens udlændingen opholder sig her i landet.

§ 26. Indgiver en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov her i landet ansøgning om asyl i henhold til udlændingelovens § 7, registrerer politiet udlændingen som asylansøger efter reglerne i udlændingelovens § 48 e, stk. 1. Udlændingens asylansøgning behandles ikke, så længe vedkommende er meddelt opholdstilladelse efter denne lov, jf. dog stk. 2. Meddeles en udlænding efter at være registreret som asylansøger opholdstilladelse efter denne lov, finder 2. pkt. tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Udskydelse af behandlingen af en asylansøgning i henhold til udlændingelovens § 7 kan ikke udstrækkes ud over 2 år fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelse efter denne lov. Det i 1. pkt. nævnte tidsrum regnes fra tidspunktet for udlændingens indrejse her i landet, hvis opholdstilladelsen er meddelt forinden dette tidspunkt.

Kapitel 6

Kompetence- og klageregler

§ 27. Afgørelser i henhold til denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af stk. 3-5, af Udlændingestyrelsen.

Stk. 2. Udlændingestyrelsens afgørelser kan bortset fra afgørelser i henhold til §§ 1-3, § 5, § 8, stk. 2, § 9, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3 og 4, og § 11, stk. 2, påklages til indenrigsministeren.

Stk. 3. Tilbagejættelse i henhold til § 14, stk. 3, udstedes af Udlændingestyrelsen eller i helt særlige tilfælde af vedkommende politimester, politidirektøren eller Rigspolitchefen.

Stk. 4. Afgørelser i henhold til § 17 træffes af Rigspolitchefen. Afgørelser i henhold til § 22, stk. 3, 1. pkt., § 23, stk. 1 og 2, og § 24, stk. 3 og 4, træffes af vedkommende politimester, politidirektøren eller Rigspolitchefen. Afgørelser i henhold til § 17, § 23, stk. 1 og 2, og § 24, stk. 3 og 4, kan påklages til indenrigsministeren. Udlændingelovens § 48, 5. og 6. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Udvisning efter § 21, 1. pkt., sker ved dom efter reglerne i udlændingelovens §§ 49, 50 og 50 a. Udvisning efter § 21, 2. pkt., sker ved kendelse i de i udlændingelovens § 51, stk. 2, 2. pkt., nævnte tilfælde. Varetægtsfængsling efter § 23, stk. 4, sker ved kendelse efter retsplejelovens regler herom.

Kapitel 7

Straffebestemmelser

§ 28. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes overtrædelse af en i medfør af § 9, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 3, truffet bestemmelse eller af § 9, stk. 2, eller § 14, stk. 2, med bøde eller under skærpene omstændigheder med hæfte.

Kapitel 8

Forholdet til anden lovgivning

§ 29. For udlændinge, der har eller tidligere har haft opholdstilladelse efter denne lov, finder lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. ikke anvendelse.

§ 30. For udlændinge med opholdstilladelse efter denne lov finder udlændingelovens bestemmelser alene anvendelse i det omfang, det følger af denne lov.

Kapitel 9

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 31. Loven træder i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. § 2 finder alene anvendelse for udlændinge, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 efter lovens ikrafttræden.

§ 32. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Udviklingen i Kosovo-provinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovo) har medført, at hundredetusindvis af mennesker er fordrevet fra deres hjemegn. Udenrigsministeriet har oplyst, at der den 9. april 1999 skønnedes at være knap 800.000 fordrevne i Kosovo og i nærområderne hertil. Hertil kommer mere end 100.000 fordrevne i de europæiske lande. Af de knap 800.000 fordrevne i Kosovo og nærområderne hertil skønnes ca. 303.000 at opholde sig i Albanien, ca. 115.500 i Makedonien, ca. 60.000 i Montenegro og ca. 24.500 i Bosnien-Hercegovina. Det skønnes, at ca. 260.000 fordrevne fortsat opholder sig i selve Kosovo, og at ca. 30.000 opholder sig i det øvrige Serbien. Tallene for Kosovo og det øvrige Serbien har ikke kunnet bekræftes siden den 24. marts 1999.

Den humanitære situation i nabolandene har som følge af disse strømme af fordrevne mennesker udviklet sig dramatisk i den seneste tid. Det gælder navnlig for Albanien og Makedonien, som har modtaget de største antal fordrevne. Mange af de fordrevne er i en dårlig tilstand og har behov for lægehjælp og livsvigtig medicin, som ikke fås i områderne i den foreliggende situation.

På et møde den 4. april 1999 under fælles ledelse af NATO og EU-formandskabet var der generel enighed om, at der er behov for en øjeblikkelig og substantiel humanitær hjælpeindsats over for de fordrevne fra Kosovo, og at denne indsats skal bidrage til den generelle politiske målsætning for en løsning af Kosovo-konflikten, nemlig at de fordrevne skal kunne vende tilbage til Kosovo og leve i sikkerhed under international beskyttelse. UNHCR er udpeget som den ledende koordinator for de humanitære aktiviteter. NATO vil yde praktisk og logistisk støtte til indsatsen.

FN's flygtningehøjkommissær har på baggrund af den oven for beskrevne situation i nabolandene til Kosovo appelleret om, at nogle af de fordrevne fra Kosovo tilbydes midlertidig beskyttelse i andre lande, ind-

til forholdene i Kosovo tillader en tilbagevenden i sikkerhed og værdighed.

På et møde i Humanitarian Issues Working Group of the Peace Implementation Council (HIWG) i Genève den 6. april 1999 har flygtningehøjkommissæren i tilknytning til sin appel om midlertidig beskyttelse til fordrevne fra Kosovo endvidere udtalt, at den bedste løsning på Kosovo-konflikten er, at de fordrevne frivilligt kan vende tilbage til Kosovo, ligesom beskyttelse og hjælp i nærområderne er at foretrække. Humanitær evakuering af fordrevne er derfor et ekstraordinært skridt, som blandt andet forudsætter, at de pågældende fordrevne selv ønsker dette.

På et ekstraordinært Rådsmøde (Retlige og indre anliggender) den 7. april 1999 i Luxembourg udtalte EU-landene, at man vil være imødekommende over for en henvendelse fra UNHCR til de enkelte lande om at yde midlertidig beskyttelse til nogle af de fordrevne fra Kosovo.

Regeringen finder, at den humanitære katastrofe i Kosovo og i nærområderne hertil kræver en helt ekstraordinær hjælpeindsats fra det internationale samfund, således at de fordrevne kan vende tilbage til Kosovo og leve i sikkerhed under international beskyttelse. Med henblik på at opnå dette overordnede mål for en løsning af Kosovo-konflikten finder regeringen, at den humanitære hjælpeindsats i højest mulig grad skal målrettes mod nærområderne, hvor de fordrevne befinder sig. Herved undgås også, at det internationale samfund medvirker til gennemførelsen af den etniske udrensning, der foregår i Kosovo på nuværende tidspunkt.

Danmark har på den baggrund i år indtil den 6. april ydet 24 mill. kr. i humanitær bistand til ofrene for Kosovo-konflikten. Der er endvidere truffet beslutning om yderligere bistand på 180 mill. kr., som blandt andet vil blive ydet i form af flygtningelejre i Makedonien og Albanien.

Regeringen finder imidlertid, at der er tale om en så katastrofal humanitær situation i Kosovo og i nærområderne hertil, at der også er behov for, at andre lande kan aflaste de ramte nærområder ved at yde nogle af

de fordrevne midlertidig beskyttelse, indtil forholdene i Kosovo er så sikre, at de kan vende tilbage under ordnede forhold. Tilbuddet om midlertidig beskyttelse skal ses som et led i den samlede humanitære hjælpeindsats over for ofrene for Kosovo-konflikten.

2. Lovforslagets hovedindhold

Med lovforslaget skabes det retlige grundlag for, at Danmark - i overensstemmelse med det ovenfor anførte - kan modtage fordrevne fra Kosovo, der befinder sig i Kosovo eller i nærområderne hertil, og som er nødstedte på grund af voldshandlinger eller lignende uroligheder i Kosovo og må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet.

Modtagelsen af fordrevne skal ske efter aftale med UNHCR eller en anden international organisation inden for kvoter, der fastsættes af indenrigsministeren. Den første kvote vil være på 1.500 personer. I kvoten er indregnet familiesammenførte personer, jf. lovforslagets § 3. Modtagelsen af fordrevne vil alene ske i det omfang, de pågældende selv ønsker at modtage beskyttelse her i landet.

De fordrevne vil blive meddelt midlertidig opholdstilladelse efter lovforslaget og vil således ikke være omfattet af udlændingelovens system. Dette indebærer, at en udlænding med midlertidig opholdstilladelse efter lovforslaget ikke vil få behandlet en eventuel ansøgning om asyl her i landet, så længe den pågældende har midlertidig opholdstilladelse efter lovforslaget. Asylsagsbehandlingen kan dog højst udskydes i to år fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelse efter lovforslaget.

Lovforslaget indebærer endvidere, at en udlænding fra Kosovo, der indgiver ansøgning om asyl efter lovforslagets ikrafttræden og registreres som spontan asylansøger her i landet, vil blive meddelt midlertidig opholdstilladelse efter lovforslaget, såfremt den pågældende på grund af voldshandlinger eller lignende uroligheder i Kosovo må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet. Asylansøgningen vil herefter ikke blive behandlet, så længe den pågældende har opholdstilladelse efter lovforslaget. Også i disse tilfælde kan asylsagsbehandlingen dog højst udskydes i to år fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelse efter lovforslaget.

Vilkårene for de udlændinge, der meddeles midlertidig opholdstilladelse efter lovforslaget, skal afpasses det forhold, at de pågældende alene har midlertidig opholdstilladelse her i landet. Udlændinge med midlertidig opholdstilladelse efter lovforslaget vil derfor blive anvist indkvartering på indkvarteringssteder, som tilvejebringes og drives af staten, ligesom de på-

gældende vil få deres udgifter til underhold dækket af staten. De pågældende vil endvidere blive tilbudt undervisning og aktivering, herunder kurser i fag af betydning for en tilbagevenden til Kosovo, ligesom de vil få tilbud om lægelig behandling i det omfang, de har behov herfor.

Med henblik på at muliggøre en fleksibel regulering af de pågældendes vilkår, som vil kunne afpasses varigheden af de pågældendes ophold her i landet og situationen i hjemlandet og i nærområderne hertil, indeholder lovforslaget en række bemyndigelser, hvorefter indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af den undervisning og aktivering, som de pågældende vil blive tilbudt, ligesom indenrigsministeren vil kunne fastsætte regler om, at de må tage beskæftigelse under visse nærmere angivne forudsætninger.

Lovforslaget giver mulighed for, at der kan meddeles opholdstilladelse til ægtefæller og samlevende, mindreårige børn samt andre familiemedlemmer med en særlig nær familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget.

Lovforslaget indeholder endvidere bestemmelser om hjælp til repatriering.

3. Internationale konventioner m.v.

De skønsmæssige beføjelser, der i medfør af lovforslaget overlades til domstolene og myndighederne, herunder f.eks. adgangen til familiesammenføring, adgangen til udvisning og adgangen til frihedsberøvelse, forudsættes administreret i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Forslaget om at give midlertidig opholdstilladelse til de af lovforslaget omfattede fordrevne og om efter en 2-årig periode, hvis udlændingen fortsat ønsker det, at iværksætte behandlingen af en ansøgning om asyl, er i overensstemmelse med refoulementsforbudet i flygtningekonventionens artikel 33 samt blandt andet artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonventionen og artikel 3 og 16 i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Forslaget indebærer, at asylsagsbehandlingen højst kan udskydes i 2 år, og at de af lovforslaget omfattede udlændinge vil få rettigheder med hensyn til undervisning, aktivering og beskæftigelse m.v., som er målrettede efter opholdets midlertidige karakter. Forslaget er på den baggrund ikke i strid med flygtningekonventionen. Det bemærkes, at en lignende bestemmelse om udskydelse af behandlingen af asylansøgninger i lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra

det tidligere Jugoslavien m.v. blev udarbejdet efter drøftelse med UNHCR.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget m.v.

Den første kvote af udlændinge fra Kosovo vil være på 1.500 personer. I kvoten er indregnet familiesammenførte personer, jf. lovforslagets § 3. Udlændingene vil blive anvist indkvartering på indkvarteringssteder, som tilvejebringes af Udlændingestyrelsen og på Udlændingestyrelsens vegne drives af Dansk Røde Kors og Beredskabsstyrelsen i alt væsentligt i overensstemmelse med principperne i de gældende overenskomster mellem Indenrigsministeriet og Dansk Røde Kors/Beredskabsstyrelsen.

De samlede udgifter til indkvartering og underhold, herunder til sundhedsmæssige ydelser, i 6 måneder for 1.500 udlændinge incl. familiesammenførte personer efter lovforslagets § 3 skønnes at udgøre i alt ca. 80 mill. kr. Dette svarer til en gennemsnitlig pris på 106.552 kr. incl. moms pr. person på helårsbasis. Kriterierne for udvælgelse af udlændinge fra Kosovo indebærer, at der vil være en del personer med et særligt omsorgsbehov.

Hertil kommer en række øvrige udgifter til transport til Danmark, etablering af centre, drift, husleje, afvikling af centrene, administration m.v. svarende til ca. 48 mill. kr.

Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, forventes at anvende ca. 11 årsværk til ledelse, administration og hjælpefunktioner i forbindelse med drift og efterfølgende afvikling af indkvarteringssteder for fordrevne fra Kosovo. Udgifter hertil udgør 5,0 mill. kr. i 1999, heraf 1,5 mill. kr. til lokaleudgifter.

Udlændingestyrelsen vil oprette en særlig Kosovo-enhed på 8 årsværk, som skal foretage udvælgelsesprocedurer og i øvrigt varetage de særlige administra-

tive opgaver omkring de fordrevne fra Kosovo. Udgifterne hertil skønnes at udgøre 4,2 mill. kr. i 1999.

Udgifter som følge af lovforslagets § 2 vil blive afholdt over Indenrigsministeriets ordinære bevillinger vedrørende asylansøgere, idet der er tale om udgifter, som efter gældende lovgivning afholdes i medfør af udlændingelovens § 42 a.

Lovforslaget indebærer endvidere, at der ydes hjælp til udlændingenes tilbagevenden til hjemlandet eller tidligere opholdsland. Hjælpen omfatter hjælp til hjemrejse, transport af personlige ejendele og udstyr samt etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Hjælpen vil blive ydet, såfremt en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget frivilligt vælger at repatriere, eller såfremt grundlaget for opholdstilladelsen bortfalder. Den samlede hjælp pr. udlænding, der vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland skønnes til ca. 20.000 kr. Det er beregningsteknisk forudsat, at grundlaget for de ankomne udlændinges ophold i Danmark vil bortfalde efter 6 måneder, således at der ydes støtte til i alt 1.500 personer. De samlede udgifter i forbindelse med udlændingenes tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland skønnes på den baggrund at udgøre i alt 30 mill. kr.

Lovforslaget forventes ikke at give anledning til merudgifter af betydning for politiet.

Lovforslaget skønnes ikke at medføre kommunal-økonomiske konsekvenser.

De samlede merudgifter forbundet med lovforslaget skønnes således at udgøre ca. 158 mill. kr., som afholdes af staten. Udgiftsskønnet er forbundet med en vis usikkerhed blandt andet vedrørende andelen af fordrevne med særligt omsorgsbehov.

Den forventede foreløbige fordeling af merudgifterne på finansloven fremgår af følgende oversigt:

Hovedkonto (mill. kr.)	Merudgifter	Heraf lønsum
13.11.15. Udlændingestyrelsens driftsbevilling.....	4,2	2,8
13.31.01. Underhold af asylansøgere m.v.....	29,8	0
13.31.03. Dansk Røde Kors.....	85,0	52,4
13.31.09. Anlægsprogram, Udlændingestyrelsen.....	4,0	0
13.39.01. Tilskud vedrørende indvandrere og flygtninge.....	5,0	0
13.39.04. Tilbagevenden til hjemlandet (ny hovedkonto, lovbunden udgift).	30,0	0
Merudgifter i alt.....	158,0	55,2

I tilfælde af yderligere kvoter af fordrevne fra Kosovo eller eventuelle behov for at udstrække de fordrevnes midlertidige ophold i Danmark ud over 6 måneder udarbejdes aktstykke med de fornødne konkrete oplysninger med henblik på forelæggelse for Finansudvalget. I det enkelte aktstykke vil indgå oplysninger om

antallet af fordrevne samt nærmere økonomiske konsekvenser heraf. Indenrigsministeriet vil i forbindelse med udarbejdelse af de konkrete aktstykker tillige søge merbevilling til det personalebehov, som vil være nødvendiggjort af den forventede udvidelse af antallet af fordrevne fra Kosovo til indkvartering.

Merudgifterne i forbindelse med lovforslaget finansieres af finanslovens bevillinger til ekstraordinære humanitære bidrag i uforudsete internationale nødhjælps- og katastrofesituationer, bortset fra Udlændingestyrelsens udgifter til den særlige Kosovo-enhed, som finansieres af Indenrigsministeriets omstillingsreserve vedrørende flygtninge.

Lovforslagets bevillingsmæssige konsekvenser, herunder den endelige fordeling på hovedkonti, vil blive optaget på forslag til lov om tillægsbevilling for 1999.

Lovforslaget forventes ikke at medføre erhvervsadministrative eller erhvervsøkonomiske konsekvenser eller administrative konsekvenser for borgerne, ligesom lovforslaget ikke forventes at have miljømæssige konsekvenser.

Der er ikke EU-retlige aspekter i lovforslaget.

5. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen for Folketinget sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation (AC), Amnesty International, Amtsrådsforeningen, Beredskabsstyrelsen, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den Danske Dommerforening, Dokumentations- og Rådgivningscenteret for Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Flygtningenævnet, Foreningen af Politimestre i Danmark, Foreningen af Statsamtmand, Frederiksberg Kommune, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark, Mellempøkeligt Samvirke, Nævnet for Etnisk Ligestilling, Politidirektøren i København, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, retterne i København, Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Registertilsynet, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Rådet for Etniske Minoriteter, Statsamtsjuristforeningen samt Udlændingestyrelsen.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	nej	ja (158 mill. kr. for staten i 1999)
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	nej	Dansk Røde Kors, Asylafdelingen, forventes at anvende ca. 11 årsværk til ledelse, administration og hjælpefunktioner i forbindelse med drift og efterfølgende afvikling af indkvarteringssteder for fordrevne fra Kosovo. Udgifter hertil udgør 5,0 mill. kr. i 1999, heraf 1,5 mill. kr. til lokaleudgifter. Udlændingestyrelsen vil oprette en særlig Kosovo-enhed på 8 årsværk, som skal foretage udvælgelsesprocedurer og i øvrigt varetage de særlige administrative opgaver omkring de fordrevne fra Kosovo. Udgifterne hertil skønnes at udgøre 4,2 mill. kr. i 1999.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	nej	nej
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	nej	nej
Miljømæssige konsekvenser	nej	nej
Administrative konsekvenser for borgerne	nej	nej
Forholdet til EU-retten	Der er ikke EU-retlige aspekter i lovforslaget.	

Bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen indebærer, at udlændinge fra Kosovo, som opholder sig i Kosovo eller i et nærområde hertil, kan inviteres til Danmark og få midlertidig opholdstilladelse inden for nærmere fastsatte kvoter fastsat af indenrigsministeren. Det er en forudsætning, at invitationsordningen etableres efter aftale med UNHCR eller en anden international organisation.

I første omgang vil op til 1.500 personer blive meddelt midlertidig opholdstilladelse efter bestemmelsen. Fastsættelse af yderligere kvoter vil forudsætte, at Finansudvalget godkender et aktstykke, der giver bevilgning til de hertil forbundne udgifter.

Der er tale om en invitationsordning, der er tiltænkt udlændinge fra Kosovo, som opholder sig i Kosovo

eller et nærområde hertil. Det er en forudsætning, at de pågældende er nødstedte på grund af voldshandlinger eller lignende uroligheder i Kosovo, og at de som følge af den nuværende konflikt i Kosovo må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet. Det vil navnlig være de fordrevne, der udgør den største belastning for nærområdet, herunder ældre, syge og familier med små børn, der vil blive tilbudt midlertidig beskyttelse. Samtidig skal udvælgelsen søge at sikre, at personer fra samme familie og samme område i Kosovo så vidt muligt ikke adskilles. Der kan ligeledes tages hensyn til, om de fordrevne har familie her i landet, som de ønsker at bosætte sig hos.

Det er en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at de pågældende frivilligt ønsker at komme til Danmark.

I § 1, stk. 2, er det præciseret, at udvælgelsen af de fordrøvnede, der skal tilbydes midlertidig beskyttelse, sker i samarbejde med UNHCR eller en anden international organisation.

Den nærmere fremgangsmåde i forbindelse med gennemførelsen af ordningen tænkes tilrettelagt således, at der på Indenrigsministeriets foranledning udsendes en delegation under ledelse af Udlændingestyrelsen med repræsentanter for relevante organisationer, som i samarbejde med UNHCR eller en anden international organisation foretager udvælgelsen af de udlændinge, der skal tilbydes beskyttelse.

Til § 2

Bestemmelsen indebærer, jf. også forslaget § 31, stk. 2, at udlændinge fra Kosovo, der indgiver ansøgning om asyl her i landet efter lovens ikrafttræden, meddeles opholdstilladelse efter lovforslaget, såfremt de på grund af voldshandlinger eller lignende uroligheder i Kosovo må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet.

Det er en forudsætning, at de pågældende er registrerede som asylansøgere her i landet. De pågældende skal således gennemgå en Dublin-procedure/afvisningsprocedure, jf. udlændingelovens §§ 48 a-d, for at få konstateret, om Danmark er ansvarlig for behandlingen af deres asylansøgninger.

Til § 3

Bestemmelsen regulerer adgangen for familiesammenføring til udlændinge, der er meddelt midlertidig opholdstilladelse efter lovforslaget. Efter bestemmelsen kan opholdstilladelse gives til udlændinge, der opholder sig i Kosovo, i et nærområde hertil eller i et tredjeland. Det er ikke nødvendigt, at familieforholdet er etableret inden meddelelse af opholdstilladelse til hovedpersonen. Afgørelsen om meddelelse af familiesammenføring træffes af Udlændingestyrelsen på grundlag af en konkret vurdering. Der skal i den forbindelse ikke stilles forsørgelseskrav.

Bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 1, svarer til udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.

Bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 2, svarer i hovedtræk til udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, idet det dog er tilføjet, at også mindreårige børn af udlændingens faste samlever i et samlivsforhold af længere varighed kan meddeles opholdstilladelse, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver.

Bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 3, omfatter familiedømlemmer med en særlig nær tilknytning til en herboende udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget. Bestemmelsen er primært tiltænkt anvendt på

forældre til herboende mindreårige børn, forældre over 60 år til herboende samt andre nære familiemedlemmer, med hvem der i hjemlandet bestod et husstands-fællesskab, og hvor det efter en samlet vurdering er rimeligt at give familiesammenføring. Afgrænsningen vil navnlig følge artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter, at opholdstilladelse efter lovforslaget meddeles midlertidigt for en periode af 6 måneders varighed.

Til § 5

Bestemmelsen angiver, at der efter ansøgning kan meddeles en ny opholdstilladelse efter lovforslaget, såfremt udlændingen på grund af voldshandlinger eller lignende uroligheder i Kosovo har behov for fortsat midlertidig beskyttelse her i landet. Der vil ved afgørelsen om meddelelse af en ny opholdstilladelse kunne lægges vægt på, hvorvidt den pågældende udlænding har mulighed for at tage ophold i et nærområde til Kosovo. Der er ikke sat nogen øvre grænse for, hvor mange gange en ny opholdstilladelse kan meddeles.

En generel tilbagesendelse til Kosovo af grupper af udlændinge, der har haft opholdstilladelse efter lovforslaget, vil forudsætte, at det blandt andet på baggrund af de tilkendegivelser, der måtte foreligge fra UNHCR eller anden international side, kan lægges til grund, at forholdene i Kosovo må anses for således normaliserede, at en tilbagevenden vil være forsvarlig og kunne ske under ordnede forhold.

I § 5, stk. 2, bestemmes, at meddelelse af ny opholdstilladelse sker for 6 måneder ad gangen.

Er en udlænding registreret som asylansøger her i landet, fornyes vedkommendes opholdstilladelse ikke ud over 2 år fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelse, medmindre vedkommende frafalder sin ansøgning om asyl, jf. § 5, stk. 3, 1. pkt.. Herved sikres det, at ingen mod eget ønske får udsat behandlingen af sin asylansøgning i mere end to år. De udlændinge, der ikke har indgivet ansøgning om asyl eller har frafaldet deres asylansøgning, vil fortsat kunne blive meddelt ny opholdstilladelse, såfremt betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Er opholdstilladelse meddelt forinden tidspunktet for udlændingens indrejse her i landet, regnes 2-årsfristen fra dette tidspunkt, jf. § 5, stk. 3, 2. pkt.

Meddeles en udlænding, der har haft opholdstilladelse efter lovforslaget, afslag på sin asylansøgning, vil den pågældende ikke på ny blive meddelt opholdstilladelse efter lovforslaget. Det bemærkes i øvrigt, at

en udlænding, der frafalder en asylansøgning, på ny kan søge om asyl på et senere tidspunkt.

Til § 6

Bestemmelsen i § 6, nr. 1, svarer i hovedtræk til udlændingelovens § 10, stk. 2. Bestemmelsen i § 6, nr. 2-4, svarer til udlændingelovens § 10, stk. 1.

Til § 7

Bestemmelsen i § 7, stk. 1, 1. pkt., svarer i hovedtræk til udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt., idet det dog er præciseret, at transporten her til landet ved meddelelse af opholdstilladelse efter §§ 1 og 3 og sundhedsmæssige ydelser ligeledes dækkes af Udlændingestyrelsen.

Bestemmelsen i § 7, stk. 1, 2. pkt., svarer til bestemmelsen i udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 5. pkt.

Bestemmelsen i § 7, stk. 2, svarer indholdsmæssigt i hovedtræk til udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 3.-4. og 6. pkt.

Til § 8

Bestemmelsen i § 8, stk. 1, svarer i hovedtræk til udlændingelovens § 42 a, stk. 2, 1.-3. pkt., idet det dog er præciseret, at alene Dansk Røde Kors og Beredskabsstyrelsen efter aftale med Udlændingestyrelsen varetager driften af indkvarteringsstederne.

Det foreslås, at der ikke stilles krav om, at udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget skal indkvarteres på særlige indkvarteringssteder. Udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget kan således indkvarteres på samme indkvarteringssteder, som anvendes til indkvartering af asylansøgere.

I § 8, stk. 2, foreslås det af hensyn til behovet for en hurtig tilvejebringelse af indkvarteringssteder til navnlig de fordrevne fra Kosovo, der inviteres her til landet, at Udlændingestyrelsen efter de nærmere regler i lov om fremgangs måden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 522 af 4. juli 1991, får adgang til ekspropriation af de nødvendige ejendomme m.v., der måtte tilhøre private, herunder kommuner. Også benyttelsen af lejede grunde eller bygninger, der i dag benyttes som indkvarteringssteder, kan sikres ved ekspropriation af ejendoms- eller brugsretten. Tilvejebringelsen af indkvarteringssteder vil i videst muligt omfang søges erhvervet på frivillig basis.

Det er en forudsætning for den praktiske realisering af modtagelsen og indkvarteringen af de udlændinge, som lovforslaget tager sigte på at hjælpe, at der i et vist omfang er mulighed for at tage utraditionelle indkvarteringsfaciliteter i brug, og at dette kan ske med

meget kort varsel. På den baggrund og for at lette forberedelsen af indkvarteringen foreslås det med bestemmelsen i § 8, stk. 3, at etablering af indkvarteringssteder for udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget fritages for planlovens bestemmelser om tilvejebringelse af region-, kommune- og lokalplaner, bestemmelserne om tilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, samt bestemmelser i lokalplaner og de planer m.v., der er opretholdt efter planlovens § 68, stk. 2.

Med henblik på at sikre en hurtig etablering af de fornødne indkvarteringssteder foreslås det i § 8, stk. 4, at Udlændingestyrelsen fritages for kravet om at søge boligministerens bistand med det forberedende arbejde i forbindelse med byggeopgaver i § 4, stk. 2, i lov om statens byggevirksomhed. Det forudsættes, at By- og Boligministeriet i fornødent omfang dispenserer fra de udbudskrav, der er fastsat i cirkulære nr. 50 af 14. april 1989 om udbud af bygge- og anlægsarbejder.

Til § 9

Det følger af § 9, stk. 1, 1. pkt., at udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget anvises ophold på et indkvarteringssted. Af hensyn til en smidig udnyttelse af indkvarteringskapaciteten, foreslås det, at Udlændingestyrelsen kan bestemme, at udlændingen skal tage ophold på et andet indkvarteringssted end det indkvarteringssted, hvor udlændingen opholder sig eller ønsker at opholde sig, jf. § 9, stk. 1, 2. pkt.

§ 9, stk. 2, svarer til udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 2. pkt.

Udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget kan vælge at tage ophold uden for indkvarteringsstederne, f.eks. hos familie eller bekendte her i landet. Kun, hvis særlige grunde taler derfor, kan Udlændingestyrelsen bestemme, at udlændingen skal tage ophold på et indkvarteringssted, jf. § 9, stk. 3.

Tager en udlænding ophold uden for indkvarteringsstederne, bestemmer Udlændingestyrelsen, i hvilket omfang den pågældende skal have dækket sine og sin husstands udgifter til underhold, jf. § 9, stk. 4, 1. pkt. Udlændingestyrelsen kan endvidere helt eller delvis dække udlændingens udgifter til ophold, f.eks. ved betaling af husleje, jf. § 9, stk. 4, 2. pkt.

Til § 10

I § 10, stk. 1, 1. pkt., 1. led, foreslås det, at børn i den undervisningspligtige alder med opholdstilladelse efter lovforslaget skal deltage i særskilt tilrettelagt undervisning. Bestemmelsen svarer i hovedtræk til udlændingelovens § 42 c, stk. 1, 1. pkt. Det foreslås i § 10, stk. 1, 1. pkt., 2. led, - som svarer til folkeskole-

lovens § 33, stk. 1, - at de pågældende børn i stedet for at deltage i den særskilt tilrettelagte undervisning kan deltage i anden undervisning, såfremt denne undervisning står mål med, hvad der almindeligvis kræves efter den særskilt tilrettelagte undervisning.

Bestemmelsen i § 10, stk. 1, 2. pkt., svarer indholdsmæssigt til udlændingelovens § 42 c, stk. 1, 2. pkt.

Bestemmelsen i § 10, stk. 2, 2. pkt., svarer til udlændingelovens § 42 c, stk. 2, 2. pkt.

I § 10, stk. 2, 3. pkt., foreslås, at indenrigsministeren kan bestemme, i hvilket omfang gennemførelsen af undervisningen vil være afhængig af, at udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget medvirker hertil som undervisere eller lignende.

Til § 11

Bestemmelsen i § 11, stk. 1, svarer til udlændingelovens § 42 d, stk. 1.

Bestemmelsen i § 11, stk. 2, svarer indholdsmæssigt til udlændingelovens § 42 d, stk. 2, idet det foreslås, at alene Udlændingestyrelsen har kompetence til at meddele pålæg.

Bestemmelsen i § 11, stk. 3, 1. pkt., svarer til udlændingelovens § 42 d, stk. 3.

Bestemmelsen i § 11, stk. 4, 1. pkt., svarer til udlændingelovens § 42 d, stk. 5, 1. pkt.

Bestemmelsen i § 11, stk. 5, 1. pkt., svarer til udlændingelovens § 42 d, stk. 4. Bestemmelsen i § 11, stk. 5, 2. pkt., svarer til udlændingelovens § 42 d, stk. 5, 2. pkt.

I § 11, stk. 6, foreslås det, at indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om, at en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget kan meddeles tilladelse til at tage beskæftigelse i forbindelse med et særligt trænings- og arbejdsprogram.

I § 11, stk. 7, foreslås det, at en udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kun efter nærmere regler herom, der fastsættes af indenrigsministeren, kan meddeles tilladelse til at tage lønnet beskæftigelse.

Til § 12

Bestemmelsen i § 12, stk. 1, svarer til udlændingelovens § 42 b.

Bestemmelsen i § 12, stk. 2, svarer til udlændingelovens § 42 d, stk. 7.

Til § 13

Da opholdstilladelse efter loven meddeles midlertidigt, foreslås det, at de pågældende udlændinge ikke folkeregistreres.

Til § 14

Det foreslås i § 14, stk. 1, 1. pkt., at der til en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget kan udstedes særlig rejselegitimation, såfremt udlændingen ikke kan skaffe sig pas, eller af andre grunde har behov for et sådant dokument. Da udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget ikke er omfattet af Udlændingebekendtgørelsen, der indeholder nærmere regler om udstedelse og inddragelse af særlig rejselegitimation, foreslås det i § 14, stk. 1, 2. pkt., at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler herom for udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget.

I § 14, stk. 2, foreslås det, at en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget til stadighed skal medføre sit pas, anden rejselegitimation eller bevis for opholdstilladelsen under ophold her i landet.

Bestemmelsen i § 14, stk. 3, jf. § 27, stk. 3, svarer indholdsmæssigt til udlændingelovens § 47 a.

Til § 15

Det foreslås i § 15, stk. 1, 1. pkt., at en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget, som ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, f.eks. nærområdet til hjemlandet, med henblik på at tage varig bopæl, efter ansøgning ydes hjælp til repatriering, hvis vedkommende ikke har midler hertil.

I modsætning til, hvad der gælder efter det nedenfor nævnte forslag til repatrieringslov, foreslås det endvidere i § 15, stk. 1, 2. pkt., at også en udlænding, hvis opholdstilladelse efter lovforslaget er inddraget eller nægtet fornyet, fordi grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere er til stede, jf. § 20, 1. pkt., efter ansøgning ydes hjælp til repatriering, hvis vedkommende ikke har midler hertil, og hvis udlændingen ikke har opholdstilladelse efter udlændingeloven.

§ 15, stk. 1, 1. pkt., og § 15, stk. 2-4, svarer til § 7 i forslag nr. L 190 af 25. februar 1999 til repatrieringslov.

Til § 16

Bestemmelsen fastlægger Indenrigsministeriets ansvar i forbindelse med rådgivning om repatriering til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Indenrigsministeriet kan overlade udførelsen af rådgivningsopgaven til en eller flere myndigheder, organisationer eller foreninger m.v.

Det er hensigten, at rådgivningen skal målrettes i forhold til gruppen af udlændinge med opholdstilladelse efter loven. Opgaverne består i individuel råd-

F. t. 1. vedr. opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovo-provinsen

givning og vejledning af de pågældende udlændinge samt praktisk forberedelse af de pågældendes tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Rådgivningen vil særligt kunne bestå i information om den sikkerhedsmæssige situation i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Til § 17

Bestemmelsen svarer i hovedtræk til udlændingelovens § 43 a, stk. 1 og 3-5.

Det foreslås, at kravet i § 15, stk. 4, hvorefter hjælp til reparationer til en udlænding med opholdstilladelse efter § 3, stk. 1, kun ydes, når udlændingen vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland sammen med referencen, ikke gælder for hjælp til rejse til et andet land end hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Til § 18

Det foreslås i § 18, stk. 1, 1. pkt., at en opholdstilladelse efter lovforslaget bortfalder, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. At udlændingen, der efter lovforslagets § 13 ikke er folkeregistreret under opholdet her i landet, har opgivet sin bopæl kan eksempelvis ligge klart i kraft af en tilkendegivelse fra vedkommende herom eller ved fremkomne oplysninger om, at vedkommende har taget bopæl i et andet land.

Har en udlænding opgivet sin bopæl her i landet og er udrejst af Danmark med henblik på at tage varig bopæl i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når vedkommende har opholdt sig uden for Danmark i mere end 3 på hinanden følgende måneder, jf. § 18, stk. 2. Denne ret kan kun udnyttes én gang, jf. § 18, stk. 3.

Har udlændingen ikke opgivet sin bopæl her i landet, bortfalder opholdstilladelsen tilsvarende, når udlændingen har opholdt sig uden for Danmark i mere end 3 på hinanden følgende måneder, jf. § 18, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås endelig, at det efter ansøgning kan bestemmes, at en opholdstilladelse ikke anses for bortfaldet i de ovenfor nævnte tilfælde, jf. § 18, stk. 4. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor en udlænding forsøgsvis har taget bopæl i et tredjeland, eventuelt i nærheden af slægtninge, men hvor det viser sig, at vedkommende ikke kan tillades ophold dér. Det kan endvidere være tilfældet, hvor overskridelsen af 3-måneders fristen i § 18, stk. 2, har været undskyldelig.

673 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev. lovforslag)

Til § 19

Bestemmelsen indebærer, at en opholdstilladelse efter lovforslaget bortfalder, når udlændingen meddeles opholdstilladelse efter udlændingeloven.

Til § 20

§ 20, 1. pkt., svarer til udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1. § 20, 2. pkt., indebærer, at en opholdstilladelse efter lovforslaget kan inddrages, såfremt udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig – hvilket svarer til udlændingelovens § 19, stk. 2 – eller såfremt der foreligger omstændigheder som nævnt i § 6. § 20, 3. pkt., indebærer, at udlændingelovens § 19, stk. 5, og § 26, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Til § 21

§ 21, 1. pkt., svarer til udlændingelovens § 24, nr. 2, og giver mulighed for udvisning af en udlænding, der idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf m.v.

§ 21, 2. pkt., indebærer, at udlændingen endvidere kan udvises efter udlændingelovens §§ 25 og 51.

I kraft af henvisningen til udlændingelovens § 26 i § 21, 3. pkt., kan en udlænding med midlertidig opholdstilladelse efter lovforslaget, der idømmes ubetinget frihedsstraf m.v. for en lovovertrædelse omfattet af udlændingelovens § 22, nr. 4-6, udvises, medmindre de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte forhold taler afgørende herimod, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Opstår der spørgsmål om at foretage udvisning af en udlænding, der har ansøgt om asyl, hvilket en udlænding omfattet af lovforslaget også vil kunne gøre, vil vedkommende ikke blive udsendt af landet, førend der er taget stilling til, om vedkommendes ansøgning om asyl skal imødekommes. Meddeles den pågældende asyl i medfør af udlændingelovens § 7, jf. udlændingelovens § 10, stk. 2, vil et indrejseforbud meddelt i forbindelse med en udvisningsbeslutning blive ophævet, jf. herved udlændingelovens § 32, stk. 6.

I § 21, 3. pkt., er der endvidere blandt andet henvist til udlændingelovens § 50 a, der indeholder nærmere regler om en obligatorisk retslig prøvelse af, om udvisning af en udlænding med en foranstaltningssdom efter straffelovens §§ 68-70 skal ophæves, fordi udlændingens helbredstilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Til § 22

Bestemmelsen indeholder nærmere regler om udrejsefrist m.v. ved afgørelser om inddragelse eller nægtelse af fornyelse af en opholdstilladelse efter lov-

forslaget og ved afgørelser om udvisning af en udlænding, der er omfattet af lovforslaget.

§ 22, stk. 3, svarer til udlændingelovens § 33, stk. 8.

Til § 23

§ 23, stk. 1, giver politiet mulighed for at træffe bestemmelse om foranstaltninger efter udlændingelovens § 34, stk. 1, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget skal udsendes under henvisning til, at vedkommende ikke har ret til at opholde sig her i landet, og indtil afgørelse herom i givet fald kan iværksættes. Politiet kan således efter bestemmelsen, når det anses nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse, bestemme, at udlændingen skal deponere sit pas m.v., stille en af politiet fastsat sikkerhed, tage ophold efter politiets nærmere bestemmelse og give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter, jf. udlændingelovens § 34, stk. 1. Såfremt disse foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for udsendelse af en sådan udlænding, kan politiet bestemme, at udlændingen skal frihedsberøves. Bestemmelsen svarer til udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt.

Efter § 23, stk. 2, kan en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget frihedsberøves, såfremt vedkommende ikke efterkommer Udlændingestyrelsens bestemmelse om at tage ophold efter § 9, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3. En udlænding, der gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, lægger hindringer i vejen for udførelsen af disse personers hverv, jf. § 9, stk. 2, kan ligeledes frihedsberøves efter denne bestemmelse. Bestemmelsen svarer til udlændingelovens § 36, stk. 2, 1. og 3. pkt.

§ 23, stk. 3, indebærer, at udlændingelovens § 37 og §§ 37 a-f finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med frihedsberøvelse efter lovforslaget, mens § 23, stk. 4, fastslår, at en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget kan frihedsberøves under de i udlændingelovens § 35 nævnte betingelser.

Til § 24

Bestemmelsen i § 24, stk. 1, angiver, at udlændingelovens § 40, stk. 1-7, om oplysningspligt m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Efter § 24, stk. 2, indhenter Udlændingestyrelsen oplysninger fra en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget om den pågældendes identitet og andre personlige og familiemæssige forhold. Oplysningerne vil i fornødent omfang kunne registreres i Udlændingeregistret eller i et andet relevant register.

Bestemmelserne i § 24, stk. 3 og 4, indebærer, at der kan optages fingeraftryk og personfoto af en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget. Bestemmelserne om registrering, sammenholdelse og udlevering af fingeraftryk og personfoto af udlændingelovens § 40 a, stk. 3-10, og § 40 b, stk. 3-8, finder tilsvarende anvendelse.

Der er mulighed for at optage fingeraftryk og personfoto i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse efter lovforslaget, men optagelse heraf kan også ske på et senere tidspunkt. Optagne fingeraftryk og personfoto vil efter lovforslaget kunne registreres i samme register som optagne fingeraftryk og personfoto fra asylansøgere m.v.

Til § 25

Bestemmelsen medfører, at en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 fra en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget kan indgives og behandles, mens udlændingen opholder sig her i landet. Opholdstilladelse i medfør af lovforslaget sidestilles således med det i udlændingelovens § 9, stk. 7, 3. pkt., nævnte legale ophold.

Til § 26

Bestemmelsen i § 26, stk. 1, 1. pkt., indebærer, at en udlænding med opholdstilladelse efter lovforslaget, der indgiver ansøgning om asyl her i landet, registreres som asylansøger efter reglen i udlændingelovens § 48 e, stk. 1.

§ 26, stk. 1, 2. pkt., indebærer, at vedkommendes asylansøgning ikke behandles, så længe den pågældende person har midlertidig opholdstilladelse. Udskydelsen af behandlingen sker automatisk. Der er dog sat en maksimumgrænse på 2 år for udskydelsen af behandlingen, jf. § 26, stk. 2.

§ 26, stk. 1, 3. pkt., indebærer, at også udlændinge med opholdstilladelse efter § 2 ikke får deres asylansøgning behandlet, så længe de har opholdstilladelse efter lovforslaget. Det gælder ligeledes i disse tilfælde, at udskydelsen af behandlingen af asylansøgningen ikke må udstrækkes ud over 2 år fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelse.

Til § 27

Bestemmelsen indeholder nærmere regler om, hvilke myndigheder der har kompetence til at træffe afgørelse efter lovforslaget. Bestemmelsen indeholder endvidere nærmere regler om mulighederne for at påklage afgørelser efter lovforslaget.

I § 27, stk. 2, foreslås det blandt andet, at Udlændingestyrelsens afgørelse om, hvorvidt en udlænding

skal meddeles og have fornyet en opholdstilladelse efter lovforslaget, ikke kan påklages til indenrigsministeren, og i § 27, stk. 5, præciseres det, at varetægtsfængsling efter § 23, stk. 4, sker ved kendelse efter retsplejelovens processuelle regler herfor.

Til § 28

Bestemmelsen svarer til udlændingelovens § 60, stk. 1, jf. § 42 a, stk. 4, 1. og 2. pkt., idet det dog er præciseret, at højere straf kan forskyldes efter den øvrige lovgivning.

Til § 29

Bestemmelsen præciserer, at lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. ikke finder anvendelse for udlændinge, der har eller tidligere har haft opholdstilladelse efter lovforslaget.

Til § 30

Bestemmelsen præciserer, at udlændingelovens bestemmelser alene finder anvendelse for udlændinge med opholdstilladelse efter lovforslaget i det omfang, det følger af lovforslaget. For udlændinge, der ikke har opholdstilladelse efter denne lov, finder udlændingelovens almindelige regler anvendelse, medmindre andet er fastsat ved denne lovs bestemmelser.

Til § 31

Bestemmelsen fastlægger ikrafttrædelsestidspunktet. I § 31, stk. 2, er det præciseret, at § 2 alene finder anvendelse for udlændinge, der har indgivet ansøgning om asyl efter lovens ikrafttræden.

Til § 32

Det foreslås, at lovforslaget ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Til lovforslag nr. L 226. Skriftlig fremsættelse (14. april 1999)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovo-provinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovo-nøddøven).

(Lovforslag nr. L 226).

Knap 800.000 mennesker er fordrevet fra deres hjemegn i Kosovo.

FN's flygtningehøjkommissær har appelleret om, at nogle af de fordrevne fra Kosovo tilbydes midlertidig beskyttelse i andre lande, indtil forholdene i Kosovo tillader en tilbagevenden i sikkerhed og værdighed.

Med henblik på at aflaste de ramte nærområder, og som led i den samlede humanitære indsats over for ofrene for Kosovo-konflikten, foreslår regeringen, at der skabes et særligt retligt grundlag, hvorefter Danmark midlertidigt kan modtage fordrevne fra Kosovo, som er nødstedte på grund af konflikten.

Ifølge forslaget skal modtagelsen af de fordrevne ske efter aftale med UNHCR eller en anden international organisation inden for kvoter, der fastsættes af indenrigsministeren. Første kvote vil være på 1.500 personer.

Tilsvarende vil en udlænding fra Kosovo, der indgiver ansøgning om asyl efter forslagets ikrafttræden og registreres som spontan asylansøger her i landet, blive meddelt midlertidig op-

holdstilladelse efter forslaget, såfremt den pågældende må antages at have behov for midlertidig beskyttelse.

Forslaget giver mulighed for familiesammenføring med ægtefæller og samlevende, mindreårige børn samt andre familiemedlemmer med særlig nær familiemæssig tilknytning til hovedpersonen.

Opholdstilladelse vil blive meddelt midlertidigt for seks måneder. Ny opholdstilladelse på seks måneder kan meddeles, såfremt de pågældende fortsat må antages at have behov for midlertidig beskyttelse.

Såfremt de pågældende under opholdet her i landet indgiver ansøgning om asyl, vil ansøgningen ikke blive behandlet, så længe de pågældende har midlertidig opholdstilladelse efter forslaget. Asylsagsbehandlingen kan dog højst udskydes i to år.

Under opholdet i Danmark vil de pågældende blive anvist indkvartering og få deres udgifter til underhold dækket. De vil endvidere blive tilbudt undervisning og aktivering, herunder kurser i fag af betydning for tilbagevenden til Kosovo, ligesom de vil få tilbud om lægelig behandling i det omfang, de har behov herfor. Forslaget indebærer samtidig, at indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at de pågældende kan meddeles tilladelse til at tage beskæftigelse.

Forslaget indeholder endvidere bestemmelser om hjælp til repatriering.